

Του **ΝΙΚΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ**

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών επέστρεψε από το ταξίδι του στις ΗΠΑ ενισχυμένος στην πεποίθησή του ότι η πολιτική του για δραστική μείωση του ελλείμματος του δημόσιου τομέα είναι η πιο σωστή επιλογή για να αναχαιτισθεί ο πληθωρισμός και να επιστρέψει η οικονομία στην οδό της σταθεροποίησης. Στις συναντήσεις που είχε ο κ. **Στ. Μάνος** στην Ουάσινγκτον και τη Νέα Υόρκη με στελέχη του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και με ξένους τραπεζίτες (τα ραντεβού τα έκανε η δραστήρια συνεργάτις του κ. **Μιράντα Ξαφά**), άκουσε ακριβώς αυτά που ήθελε.

Ότι κάνει καλά που έχει δώσει προτεραιότητα στη δημοσιονομική πειθαρχία, ότι είναι προτιμότερο να αυξάνει την έμμεση φορολογία που πλήττει τους πολλούς και όχι την άμεση που αποθαρρύνει τους επιχειρηματίες, ότι πρέπει να επιμείνει στην πολιτική της λιτότητας στους μισθούς γιατί έτσι θα βελτιωθεί η ανταγωνιστικότητα των προϊόντων μας και ακόμη ότι πρέπει να επιμείνει μέχρι τέλους στη συνεπή εφαρμογή της πολιτικής του.

Το κακό όμως για τον κ. Υπουργό είναι ότι όλοι αυτοί οι θαυμαστές της πολιτικής του δεν ψηφίζουν εν Ελλάδα και συνεπώς, παρ' ότι τη Δευτέρα στη σύνοδο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας θα επικαλεσθεί τη θετική γνώμη των στελεχών των διεθνών οργανισμών, κινδυνεύει να μην πείσει για την ορθότητα της πολιτικής

Σε αδιέξοδο οδηγεί η οικονομική πολιτική της κυβέρνησεως

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΤΟΛΜΗΣΕΙ ΝΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΕΨΕΙ;

του βουλευτές και υπουργούς που δεν ταξίδεψαν μεν στην Ουάσινγκτον, αλλά δεν αποτολμούν να επισκεφθούν τις εκλογικές τους περιφέρειες είτε αυτές λέγονται Ηράκλειο Κρήτης είτε Τρίκαλα είτε Αχαΐα, όπου π.χ. η ανεργία στους νέους ανθρώπους έχει υπερβεί το 45%!

ΤΟ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ για τον κ. **Στ. Μάνο**, που κατά τα άλλα είναι ένας σοβαρός και με θάρρος πολιτικός, είναι ότι τον ανακάλυψε πολύ αργά ο κ. **Κ. Μητσοτάκης** και του ανέθεσε καθήκοντα στα οποία τώρα πια δεν μπορεί να ανταποκριθεί. Υποστηρίζεται λ.χ. ότι, αν ο κ. **Στ. Μάνος** ήταν ο πρώτος υπουργός Εθνικής Οικονομίας της Νέας Δημοκρατίας τον Απρίλιο του 1990 και είχε πάρει τότε τα σημερινά μέτρα, ενώ ταυτοχρόνως είχε προχωρήσει με τόλμη τις αποκρατικοποιήσεις, την ασφαλιστική μεταρρύθμιση και την αναμόρφωση του δημόσιου τομέα, θα είχε -λένε- ευτυχήσει να βλέπει τώρα τον πληθωρισμό να πέφτει ραγδαία και το κλίμα στην

αγορά να βελτιώνεται και οι ιδιωτικές επενδύσεις να αυξάνονται. Τώρα, αντιθέτως, δεν υπάρχει χρόνος να αντιστραφεί το κλίμα και αυτό το έχουν συνειδητοποιήσει από καιρό οι βουλευτές των αστικών κέντρων και τώρα και οι βουλευτές των επαρχιών, που βλέπουν με ανησυχία τους αγρότες να ακολουθούν τους εργαζομένους των πόλεων στον δρόμο των διαδηλώσεων.

Βεβαίως ο κ. Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών μπορεί να παρηγορείται από τώρα σκεπτόμενος ότι η υστεροφημία του θα τον δικαιώσει. Η Νέα Δημοκρατία θα χάσει μεν τις εκλογές γιατί η πολιτική του έχει δυσχερατήσει τους πάντες, το ΠΑΣΟΚ, όμως, που θα την διαδεχθεί στην εξουσία, θα βρει για πρώτη φορά ύστερα από είκοσι χρόνια έναν προϋπολογισμό με πλεόνασμα και θα μπορέσει απερίσπαστο πλέον να αρχίσει την ανάπτυξη της οικονομίας. Κάπως έτσι, άλλωστε, είχαν γίνει τα πράγματα και το 1951, όταν η

κυβέρνηση συνασπισμού των κομμάτων του Κέντρου με υπουργό Συντονισμού τον **Γεώργιο Καρτάλη** εξυγίανε τα δημόσια οικονομικά και έχασε τις εκλογές του 1952, αλλά η κυβέρνηση του **Αλ. Παπάγου** που την διεδέχθη με υπουργό Συντονισμού τον κ. **Σπ. Μαροξίνη** προχώρησε στην απελευθέρωση των εισαγωγών και την υποτίμηση της δραχμής, σε δύο μέτρα δηλαδή που έδωσαν την αποφασιστική αναπτυξιακή ώθηση και προδιέγραψαν την πορεία της οικονομίας για την επόμενη δεκαετία.

ΑΝ ΟΜΩΣ ο κ. **Στ. Μάνος** είναι αρκετά νέος (για να περιμένει και να διαμορφώνει από τώρα το προφίλ του μελλοντικού δελφίνου), τι θα κάνουν τη Δευτέρα οι άλλοι δελφίνοι και κυρίως οι κκ. **Α. Σαμαράς** και **Μ. Έβερτ**; Πώς θα διατηρήσουν υψηλές τις «περγαμηνές» τους, αν δεν είναι σε θέση να δώσουν μια πειστική απάντηση στην αγωνία των ψηφοφόρων της ΝΔ και την ελπίδα ότι μπορούν να επηρεάσουν τις εξελίξεις επιβάλ-

οντας μια αλλαγή στην οικονομική πολιτική; Διότι για να είσαι δελφίνος δεν αρκεί να κάνεις δηλώσεις σε ραδιοφωνικούς σταθμούς ή να δίνεις συνέντευξη στα τηλεοπτικά κανάλια. Η ηγετική φυσιογνωμία χτίζεται με ηγετικές επίσης πράξεις, με πράξεις δηλαδή που αντιστρέφουν μια δυσμενή πορεία για την παράταξη.

Ποιος θα θυμάται ύστερα από λίγους μήνες ότι ο κ. **Μ. Έβερτ** ή ο κ. **Α. Σαμαράς** δεν ψήφισαν την άλφα ή βήτα διάταξη ενός άδικου νομοσχεδίου όταν είπαν Ναι στο σύνολό του, όταν έγινε νόμος χάρη και στη δική τους ψήφο; Όταν η οικονομική πολιτική είναι στο σύνολό της αναποτελεσματική, όταν προκαλεί και εντείνει την κοινωνική αδικία και οι δελφίνοι είναι αδύναμοι να την ανατρέψουν, τότε ποιον λόγο υπάργεως έχει η εσωτερική αντιπολίτευση και πώς θα δικαιωθεί έναντι των ψηφοφόρων του κόμματος όταν έλθει η πικρή στιγμή της εκλογικής συντριβής; Δηλαδή, όπως ο κ. **Στ. Μάνος**, το ίδιο

και οι κκ. **Μ. Έβερτ** και **Α. Σαμαράς** στο μόνο που μπορούν να ελπίζουν είναι η υστεροφημία;

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ θέμα ότι στη σύνοδο των βουλευτών της ΝΔ τη Δευτέρα τα πράγματα δεν θα είναι καθόλου εύκολα για τον κ. **Κ. Μητσοτάκη** και για τον κ. **Στ. Μάνο**. Βεβαίως στο παρασκήνιο έχει γίνει κυριολεκτικά όργιο όλες αυτές τις ημέρες. Βουλευτές έχουν πλησιασθεί, δελεαστικές προτάσεις και υποσχέσεις έχουν παραχωρηθεί αφειδώς, ενώ επιχείρηση εκφοβισμού και απειλών βρίσκεται σε εξέλιξη για πολλούς άλλους.

Όλο αυτό το σκηνικό, όμως, που με τόση φροντίδα έχουν στήσει οι άνθρωποι του Προέδρου της Κυβέρνησεως, άρχισε από προχθές να ξεφτιλίζει καθώς οι νεότερες εξελίξεις για την πορεία της οικονομίας επιβεβαιώνουν τους φόβους των συντακτών του υπομνήματος (**Μ. Έβερτ**, **Αθ. Κανελλόπουλου** και **Στ. Δήμα**). Ο πληθωρισμός αναζωπυρώνεται, τα επιτόκια ανεβαίνουν και η οικονομία βυθίζεται πιο βαθιά προς την ύφεση.

Τελικά θα αποδειχθεί ότι αυτή η οικονομική πολιτική, όπως τόνισε και ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, δεν διορθώνεται. Μόνον ανατρέπεται! Πόσοι θα τολμήσουν τη Δευτέρα μια τέτοια ανατροπή από τον φόβο μήπως κατηγορηθούν ότι δοθούν στην επάνοδο του κ. **Α. Παπανδρέου** στην εξουσία; Ίσως κανείς! Η ατολμία όμως ίσως αυτή τη φορά ακρωσίσει και την ελπίδα της ΝΔ να είναι παρούσα στις μελλοντικές εξελίξεις.